

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 288/2014-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. júna 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ivetty Macejkovej a sudcu Sergeja Kohuta predbežne prerokoval sťažnosť V. G., zastúpeného advokátkou JUDr. Patríciovou Kasajovou, Röntgenova 26, Bratislava, vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV Pz 129/12 a uznesením Okresnej prokuratúry Žilina č. k. 2 Pv 970/10-26 zo 6. marca 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. G. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. decembra 2012 doručená sťažnosť V. G. (ďalej len „sťažovateľ“) podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorou sa domáha vydania tohto nálezu (zvýraznenia už v origináli):

„1. Základné právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy... postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV Pz 129/12 porušené bolo.

2. Základné právo sťažovateľa na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy... postupom Generálnej prokuratúry... v konaní vedenom pod sp. zn. IV Pz 129/12 porušené bolo.

3. Základné právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy... uznesením Okresnej prokuratúry v Žiline sp. zn. 2 Pv 970/10-26 zo dňa 06. marca 2012 porušené bolo.

4. Uznesenie Okresnej prokuratúry... sp. zn. 2 Pv 970/10-26 zo dňa 06. marca 2012 zrušuje a vec jej vracia na ďalšie konanie.

5. Generálna prokuratúra... je povinná uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia...“

2. Z odôvodnenia sťažnosti vyplynulo, že voči sťažovateľovi bolo uznesením policajta z 26. januára 2012 vznesené obvinenie pre trestný čin podvodu. Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť, ktorú prokurátorka Okresnej prokuratúry Žilina (ďalej len „okresná prokuratúra“) zamietla uznesením č. k. 2 Pv 970/10-26 zo 6. marca 2012. Sťažovateľ následne adresoval Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) dve podania, ktorými sa v podstate domáhal zrušenia oboch uvedených uznesení postupom podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku. Listom č. k. IV Pz 129/12-10 z 23. júla 2012 generálna prokuratúra sťažovateľovi oznámila, že uznesenia nadobudli právoplatnosť 6. marca 2012 a ustanovenie § 364 Trestného poriadku umožňuje podať podnet na zrušenie do troch mesiacov od právoplatnosti. Keďže sťažovateľ svoj podnet podal 22. júna 2012, bol podaný oneskorene. Tento list bol sťažovateľovi podľa jeho vlastných slov doručený 22. augusta 2012.

3. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval, pričom ju skúmal z hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa tohto ustanovenia ústavný súd odmietne návrh, ktorý bol podaný oneskorene alebo ktorý je neprípustný.

4. Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať do dvoch mesiacov od oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. V prerokúvanej veci nie je podstatné, či bude list generálnej prokuratúry z 23. júla 2012 kvalifikovaný ako opatrenie alebo ako iný zásah (k tomu porov. napr. II. ÚS 257/2013). Z údajov samotného sťažovateľa je zrejmé, že tento list mu bol doručený 22. augusta 2012 a v tento deň sa nielen „mohol dozvedieť“, ale sa aj reálne dozvedel o jeho obsahu a vplyve na jeho právne postavenie. Dvojmesačná lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde tak uplynula 22. októbra 2012 (pondelok, porov. § 63 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 31a zákona o ústavnom súde). Sťažnosť podaná ústavnému súdu 5. decembra 2012 je preto celkom zrejme oneskorená, čo odôvodňuje jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. V časti, v ktorej sťažnosť smeruje proti uzneseniu prokurátorky okresnej prokuratúry č. k. 2 Pv 970/10-26 zo 6. marca 2012, ide o opakovanú sťažnosť, pretože predchádzajúcu sťažnosť proti tomuto uzneseniu ústavný súd odmietol uznesením č. k. II. ÚS 187/2012-15 z 21. júna 2012 ako neprípustnú, a to práve kvôli nepodaniu podnetu podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku. Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde je neprípustná sťažnosť, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol; výnimkou je prípad, ak sa predchádzajúce rozhodnutie týkalo len podmienok konania a pri novom návrhu sú už podmienky konania splnené. Uznesením č. k. II. ÚS 187/2012-15 bolo rozhodnuté len o podmienkach konania (neprípustnosť kvôli nevyčerpaniu dostupných prostriedkov nápravy) a tu prerokúvaná sťažnosť sťažovateľa by mohla byť prípustná, ak by podmienky konania o nej už boli splnené. Sťažovateľ však podnet podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku podal oneskorene (pozri bod 2). Tento záver ústavný súd nemôže spochybňovať práve preto, že sťažnosť, ktorá by ho na prípadné spochybnenie tohto záveru oprávňovala, teda sťažnosť proti listu generálnej prokuratúry č. k. IV Pz 129/12-10 z 23. júla 2012, podal sťažovateľ taktiež oneskorene (pozri predošlý odsek). Ústavný súd tak záver generálnej prokuratúry o včasnosti, resp. oneskorenosti podania podnetu, nemôže podrobiť meritórnemu prieskumu a musí z neho vychádzať. Oneskorené podanie podnetu podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku má z hľadiska využitia prostriedkov nápravy (§ 53 ods. 1

zákona o ústavnom súde) rovnaký účinok, ako keby taký podnet nebol podaný vôbec. Ako však už uviedol ústavný súd v uznesení č. k. II. ÚS 187/2012-15, je využitie tohto podnetu predpokladom prípustnosti sťažnosti proti uzneseniu prokurátorky okresnej prokuratúry zo 6. marca 2012. Tým, že sťažovateľ taký podnet efektívne nevyužil, znamená, že ani v tomto konaní nie je táto podmienka konania splnená. To ale znamená, že výnimka, za ktorej je možné opätovne prerokovať tú istú sťažnosť, uvedená v § 24 písm. a) *in fine* zákona o ústavnom súde, teda splnenie ostatných podmienok konania, sa v tu prerokúvanej veci neaplikuje. Opakovaná sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu prokurátorky okresnej prokuratúry po odmietnutí predošlej sťažnosti uznesením ústavného súdu č. k. II. ÚS 187/2012-15 je tak v zmysle ustanovenia § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde neprípustná, čo odôvodňuje jej odmietnutie.

6. Vzhľadom na uvedené dospel ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti k záveru, že ju treba odmietnuť ako celok, čo sa aj vo výroku tohto uznesenia stalo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2014